

WYROK TRYBUNAŁU

(wielka izba)

z dnia 15 marca 2005 r.

w sprawie C-209/03 Dany Bidar przeciwko London Borough of Ealing ⁽¹⁾

(Obywatelstwo Unii — Artykuły 12 WE i 18 WE — Pomoc przyznawana studentom w formie dofinansowywanej pożyczki — Przepis ograniczający przyznawanie tego typu pożyczki do studentów mających miejsce zamieszkania na terenie kraju)

(2005/C 132/14)

(Język postępowania: angielski)

W sprawie C-209/03, mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Zjednoczone Królestwo) postanowieniem z dnia 12 lutego 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 15 maja 2003 r., w postępowaniu: **The Queen**, na wniosek: **Dany Bidar**, przeciwko **London Borough of Ealing, Secretary of State for Education and Skills**, Trybunał (wielka izba), w składzie: V. Skouris, Prezes, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts (sprawozdawca) i A. Borg Barthet, prezesi izb, J. P. Puissechet, R. Schintgen, N. Colneric, M. Ilešič, J. Malenovský, J. Klučka i U. Löhmus, sędziowie, rzecznik generalny: L. A. Geelhoed, sekretarz: H. von Holstein, zastępca sekretarza, wydał w dniu 15 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Pomoc — czy to w formie dofinansowywanej pożyczki, czy też w formie stypendium — przyznana studentom przebywającym legalnie w przyjmującym Państwie Członkowskim i przeznaczona na pokrycie ich kosztów utrzymania jest dla potrzeb zakazu dyskryminacji ustanowionej w art. 12 akapit pierwszy WE objęta zakresem stosowania Traktatu.
- 2) Artykuł 12 akapit pierwszy WE należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie takiemu uregulowaniu krajowemu, które przyznaje studentom prawo do pomocy na pokrycie ich kosztów utrzymania jedynie wtedy, gdy są oni osiedleni w przyjmującym Państwie Członkowskim, wykluczając przy tym możliwość uzyskania przez będącego studentem obywatela innego Państwa Członkowskiego statusu osoby osiedlonej, nawet jeśli obywatel ten legalnie przebywa w przyjmującym Państwie Członkowskim, gdzie zdobył znaczną część swego średniego wykształcenia, przez co w sposób rzeczywisty związał się ze społeczeństwem tego Państwa Członkowskiego.

- 3) Nie ma podstaw do ograniczenia w czasie skutków niniejszego wyroku.

(¹) Dz.U. C 171 z 19.7.2003.

WYROK TRYBUNAŁU

(trzecia izba)

z dnia 17 marca 2005 r.

w sprawie C-228/03 (wniosek Korkein oikeus o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym): **The Gillette Company, Gillette Group Finland Oy** przeciwko **LA-Laboratories Ltd Oy** ⁽¹⁾

(Znaki towarowe — Dyrektywa 89/104/EWG — Art. 6 ust. 1 lit. c) — Ograniczenia ochrony przyznanej przez znak towarowy — Używanie znaku towarowego przez stronę trzecią gdy jest to niezbędne dla wskazania przeznaczenia towaru lub usługi)

(2005/C 132/15)

(Język postępowania: fiński)

W sprawie C-228/03 mającej za przedmiot wnioszek o wydanie, na podstawie art. 234 WE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) postanowieniem z dnia 23 maja 2003 r., które wpłynęło do Trybunału w dniu 26 maja 2003 r., w postępowaniu **The Gillette Company, Gillette Group Finland Oy** przeciwko **LA-Laboratories Ltd Oy**, Trybunał (trzecia izba), w składzie: A. Rosas, prezes izby, A. Borg Barthet, S. von Bahr, U. Löhmus i A. Ó Caoimh (sprawozdawca), sędziowie, rzecznik generalny: A. Tizzano, sekretarz: R. Grass, wydał w dniu 17 marca 2005 r. wyrok, którego sentencja brzmi następująco:

- 1) Zgodność z prawem użycia znaku towarowego na podstawie art. 6 ust. 1 lit. c) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do znaków towarowych uzależniona jest od tego, czy służy to wskazaniu przeznaczenia towaru.

Użycie przez stronę trzecią znaku towarowego, z którego nie jest ona uprawniona, jest niezbędne do wskazania przeznaczenia towaru sprzedawanego przez tę stronę trzecią, jeżeli stanowi to w praktyce jedyny sposób podania odbiorcom zrozumiałej i kompletnej informacji o jego przeznaczeniu, celem zachowania systemu niezakłóconej konkurencji na rynku tego towaru.